

[Grønning.]

tives Skyld, at den højtærede Minister har den Opfattelse, men det er muligt, at man i konservative Kredse har haft forholdsvis størst Interesse for de faglige Skoler, det skal jeg ikke sige noget om.

Til saavel den højtærede Undervisningsminister som ogsaa til det ærede Medlem Hr. Yde vil jeg rette det Spørgsmaal, om det er undgaaet Ministerens saavel som det ærede Medlems Opmærksomhed, at der er sket forskellige Ting i Verden siden 1913 og 1919, da Loven blev vedtaget og revideret. Det, der er sket i den mellemliggende Tid, kunde i og for sig godt forklare, at Det konservative Folkeparti under de nuværende Forhold, navnlig naar saa mange unge er arbejdsløse, i højere Grad, end det var paakrævet, dengang man levede under friere Forhold, og da det private Initiativ gjorde sig mere gældende, end det gør nu, søgte at animere de unge til at skaffe sig en saadan Uddannelse som Hjælp og Støtte for deres senere Livsvirksomhed.

Kristian Nygaard: Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, fordi han gav Tilslutning til min Kritik af Venstres Forslag. Det var jo egentlig ikke saa mærkeligt, at jeg syntes, at § 3 ikke var vidtgaende nok — det er da før sket, at vi ikke har ment, at Venstres Forslag var vidtgaende nok —, men her var det nu Ansøgningsfristen, jeg vilde have forkortet. Og naar jeg ønsker Husholdningsloven ind under Højskoleloven, er det kun af rent praktiske Grunde.

Det ærede Medlem Hr. Grønning spurgte, om jeg var tilfreds med de Beløb, der nu skal uddeles til de Ungdomsskoler, vi har til Forhandling her, i Forhold til de Understøttelser til arbejdsløse unges Undervisning, der indeholdes i det Lovforslag, vi fik forelagt i Gaar. Hertil vil jeg svare: Nej, men det er netop ogsaa derfor, vi nu foreslaar Beløbet saa højt til disse Skoler.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Venstres Ordfører (Arnth Jensen) efterlyste, hvornaar mit Parti havde gjort Overbud med Hensyn til Skolerne. Det kan det ærede Medlem søge længe efter, for vi gør nemlig ikke Overbud. Vi møder med forstandige, velbegrundede Forslag, medens det ærede Medlem jo med sin Udtalelse erkender, at det, han møder med, ikke har nogen helt saglig Karakter.

Jeg har ikke bebrejdet Venstre, at de ikke forhøjede det Beløb, der var til Raadig-

hed i den Tid, de havde Regeringen; men jeg har bebrejdet dem, at de, naar de ikke gjorde dette, saa stiller sig paa den Maade, de gør, naar jeg foreslaar disse Beløb forhøjet. Det er det, jeg har bebrejdet dem. Det ærede Medlem maa erkende, at i de Aar, det drejer sig om — 1926—29 — kostede Opholdet paa disse Skoler omtrent det samme som nu, og i de Aar var Landbrugets Vilkaar meget ringe. Derfor kan det ærede Medlem ikke skyde sig ind under, at dengang forelaa det Problem ikke. Det er derfor ikke forbundet med nogen Rimelighed, at Venstre, hver Gang jeg kommer og foreslaar en Forbedring af disse Forhold, kommer og siger: Dette her er jo ingenting! — det er for hult; det smager i for høj Grad af Agitation, naar det samme Parti, dengang det havde Mulighed derfor, ikke forhøjede de Beløb, der stod til Raadighed, og som ogsaa da var for smaa.

Det ærede Medlem talte igen om mine Udtalelser, om den Interesse, jeg viser Skolerne. Ja, og den har jeg underbygget ved i Fjor at stille 70 000 Kr. mere til Raadighed, ved i Aar at stille 100 000 Kr. yderligere til Raadighed, ved at forhøje Elevunderstøttelserne til Efterskolerne og ved at skaffe yderligere Midler til de landbrugsfaglige Ungdomsskoler.

Men jeg spørger igen: Hvad er egentlig Baggrunden for, at det ærede Medlem paa dette Omraade stiller sig i Position over for Befolkningen som den eneste rigtige Talsmand for disse frie Skoler, naar det ærede Medlem aldrig nogen Sinde, dengang hans Parti havde noget at sige, har gjort en Indsats for at forbedre Vilkaarene for dem, der søgte disse Skoler?

Det ærede Medlem Hr. Grønning spurgte, første Gang han havde Ordet — jeg glemte at svare derpaa —, om jeg mente, at alle velbegrundede Ansøgninger kunde imødekommnes, naar den foreslaaede Forhøjelse blev vedtaget. Jeg maa hertil svare, at det ved jeg ikke, bl. a. fordi det altid er et Spørgsmaal, hvad den enkelte forstaar ved „velbegrundet“ — det afhænger jo i høj Grad af et Skøn. Nogle vil anse det for velbegrundet at give Elevunderstøttelse, hvis Forældrene har en Aarsindtægt paa 3 000 Kr. og maaske lidt Formue ved Siden af; andre vil mene, det er velbegrundet, selv om deres Indkomstforhold ligger betydeligt bedre. Det kan jeg ikke paa Forhaand sige; det kan ingen sige. Men hvad jeg kan sige, er, at den Dag, vi i Ministeriet faar alle disse Ansøgninger og derigennem faar et Grundlag for at skønne over, hvor begrundet det